

ת"פ 9779/08/20 - מדינת ישראל נגד מחמד הדרה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9779-08-20 מדינת ישראל נ' הדרה ת"פ 56717-11-20

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
בעניין: ע"י ב"כ עו"ד ניר בינשטוק, תביעות ירושלים המאשימה
נגד
מחמד הדרה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מאהר חנא
הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בשני כתבי אישום כפי שיפורט להלן.

בת"פ 9779-08-20 (התיק העיקרי) הורשע הנאשם בביצוע מספר עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ביחס לאירוע מיום 31.7.2020. מעובדות כתב האישום עולה, כי באותו יום בשעת בוקר, ובעקבות תלונה של אחי הנאשם, עטא, כי הנאשם משתולל בבית, שובר דברים ותוקף את אמם, הגיעו השוטרים עומר וניר לבית המשפחה בירושלים. עטא הוביל את השוטרים לסלון הבית, שם שהה הנאשם. כאשר שאלו השוטרים את עטא לפרש מצבו של הנאשם, ביקש האחרון מהשוטרים כי ייקחו את הנאשם מהבית, משום שכל בני המשפחה חוששים מפניו, וייתכן שעשה שימוש בחומר משנה תודעה כלשהו. בשלב זה החל הנאשם לצעוק לעבר עטא והשוטרים שלא ידברו עליו. לאחר מכן צעק הנאשם לעברם: "אני ארצח אתכם אחד אחד, אני ארצח אתכם אחד אחד, אני לא מפחד". בהמשך, השליך הנאשם טפון נייד, והמשיך לצעוק לעבר עטא והשוטרים ולקללם. בשלב מסוים הודיע לו השוטר ניר, כי הוא עצור, וביקש ממנו לצאת מהבית. הנאשם החל להתקדם במהירות לעבר היציאה מהבית, תוך שהשוטר ניר ביקש ממנו לעצור, אך זה המשיך בדרכו. ניר אחז בידו של הנאשם וביקש ממנו להושיט את ידיו כדי לאזקו, אך הנאשם הזיז ידיו והמשיך לקלל את השוטרים. ניר שאל את הנאשם מה קרה וזה ענה: "כלום, יאללה, יאללה, בוא נלך, לא מדבר, לא מדבר, אני יעלה, ירה בכם אחד אחד". בשלב זה הוכנס הנאשם לתא המעצר בניידת המשטרתית. השוטר ניר שאל את

הנאשם מדוע יש לו חבלה בראשו והאם מישהו היכה אותו. הנאשם ענה: "אתם לא יודעים. אני ילען רבקום אחד אחד, אני אראה לכם אני ארצח אתכם אני יבוא ויעשה פיגוע או דוקר אתכם, אני אבוא אליכם לדקור אתכם. יש לכם שתי אופציות או אתם או הם". כל זאת אמר הנאשם תך שהוא מצביע לעבר השוטרים ומבצע בידו הימנית תנועת דקירה. למקום הגיע דודו של הנאשם אשר ביקש לשאול לשלומו. הנאשם אמר בנוכחות הדוד לשוטרים: "אני משתחרר ביום ראשון אני אראה לכם, אני אבוא לרצוח אתכם אחד אחד ותראו את זה. או אני ארצח אותם או אני אעשה פיגוע, אף אחד לא ידבר איתי". השוטר ניר שאל את הנאשם אם יש לו דבר מה בכיסים והנאשם השיב תוך שהוא פונה לשוטרים ולעטא: "לא, יאללה יאללה, ואללה ילען רבאק יא עטא ואללה אני אעשה פיגוע שכל המדינה תסתכל, ילען ראבקום אחד אחד, הרסתם אותי בחג, אני אהרוס אתכם". בהמשך צעק הנאשם: "ואללה יא עטא, אם אני יוצא אני אהרוס אותו ואני אקח סכין ואדקור אתכם". בד בבד ביצע הנאשם תנועות דקירה בידו והמשיך ואמר: "אני אביא נשק, אני יש לי נשק". עם הגעת הנאשם למשטרת עוז, אמר לשוטרים: "אני אלך למחסום מזמוריה ואתקוף חיילים, יש לי נשק". בהמשך הועבר הנאשם לחזקת השוטר פאדי על מנת שישגיח עליו. הנאשם אמר לפאדי, כי ברגע שיוריד לו את האזיקים הוא יברח וכן: "כוס אמא של המדינה הגזענית הזאת, אני בסוף ארצח את ראש הממשלה ביבי נתניהו, חכה אני בסוף גם אפגע בעצמי".

בת"פ 56717-11-20 (התיק השני) הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המקורי, בביצוע שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין. מכתב האישום עולה כי הנאשם אמר היה לשהות במעצר בית, ואולם הפר פעמיים את מעצר הבית, כשפעם אחת נתפס ברכב במחסום מזמוריה, ופעם שניה נתפס במחסום בית לחם.

מהלך הדין

הנאשם נעצר ביום האירוע מושא כתב האישום הראשון, ביום 31.7.2020. בסמוך לאחר מכן הוגש נגדו כתב אישום עם בקשה למעצר עד לתום ההליכים. ביום 9.8.2021 שוחרר הנאשם למעצר בית. אלא שבשל הפרות חוזרות ונשנות של מעצר הבית, כמפורט בכתב האישום השני, נעצר הנאשם ביום 21.11.2020 בעקבות ההפרה השניה של תנאי השחרור (לאחר שבהפרה הראשונה שוחרר), ועל-כן נעצר עד לתום ההליכים נגדו, ומאז ועד היום הוא נתון במעצר. יצוין, כי לנאשם אין עבר פלילי.

הנאשם הודה בתיקים שלפניו ללא הסדר טיעון, והצדדים טענו לעונש באופן חופשי.

ראיות וטיעונים לעונש

במסגרת הראיות לעונש הגיש הסניגור דיסקים ובהם תיעוד מצלמות הגוף של השוטרים וגם שיחה של האח עטא למוקד 100. מצפיה בסרטוני מצלמות הגוף של השוטרים ניתן לראות את מבוכת המשפחה נוכח מצבו של הנאשם, כשהוא מדבר באופן חסר-שליטה ואף חסר היגיון, כשבבית המולה. משיחת מוקד 100 ניתן לשמוע את המתח בקולו של האח עטא.

ב"כ המאשימה הפליג לתאר את חומרת האירועים נשוא התיק הראשון, ועתר לקבוע מתחם ענישה שבין 15 ל-18 חודשי מאסר, תוך שהפנה לפסיקה. הוא עתר להטיל על הנאשם בגין תיק זה עונש בתחתית מתחם הענישה נוכח נטילת

האחריות והיעדר עברו הפלילי. ביחס לתיק השני עתר ב"כ המאשימה למתחם ענישה שבין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר, וביקש להטיל על הנאשם חודש נוסף במצטבר לעונש שיוטל בתיק הראשון וענישה נלווית.

מנגד, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם בתיק הזה. הוא הדגיש את נסיבות ביצוע העבירה והיות הנאשם תחת השפעת אלכוהול, עובדה שלמעשה לא הייתה עליה מחלוקת. כמו כן היפנה אותי לדיסקים המתעדים את האירוע, על-מנת שאוכל לעמוד על הנסיבות מכלי ראשון.

קביעת מתחם הענישה

בקבעו את מתחם הענישה, על בית המשפט לתת שיקול בכורה לעקרון ההלימה, שהוא נגזרת של בחינת הערך המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, והפסיקה הנוהגת בנסיבות דומות.

אשר לערכים המוגנים - עבירת איומים פוגעת באוטונומיה של הפרט, כלומר ביכולתו לנהל את חייו בשלווה וברוגע, חופשי מכל אילוץ או פחד. עבירה זו נועדה להלך אימים ולהצר צעדיו של אדם. בענייננו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית, נוכח חומרת האיומים מחד, ומופרכות האיומים מאידך, בשל מצבו של הנאשם בעת האירוע. ביחס להפרת הוראה חוקית, עבירה זו פוגעת בערך המוגן של שלטון החוק והצורך לשמור על הסדר הציבורי ולקיים את הוראות בית המשפט. הנאשם הפר פעמיים את אמונו של בית המשפט, אך לא ביצע עבירות נלוות, ולכן מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית-נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות - ביחס לתיק הראשון - אין מדובר בעבירה מתוכננת אלא בעבירה שהיא ביטוי להיות הנאשם תחת השפעת חומרים משני תודעה, כשהוא נעדר שליטה ממשית על מעשיו בשל כך. יחד עם זאת מוסכם, כי הוא אחראי בלעדית למעשים. מדובר באיומים קשים, ואולם נדמה כי הם ריקים מתוכן נוכח הנסיבות ויחסי הכוחות בין הנאשם ליתר הסובבים אותו, בדגש על השוטרים, בוודאי שבהתחשב באיומיו הנוספים. הנאשם צריך היה להימנע מכניסה למצב בו איבד שליטה. מדובר באדם צעיר. נגרם נזק מעצם הצורך להזעיק את המשטרה, ומעצם הסיטואציה שבה משפחתו חששה ממנו. הנזק הפוטנציאלי עלול היה להיות משמעותי, לולא התערבות השוטרים. **יש לשבח את שוטרי הסיור על סבלנותם הרבה והניסיון שלהם להימנע ממעצרו של הנאשם.**

אשר לתיק השני - מדובר בעבירות המעידות בעיקר על חוסר שיקול דעת ועל זלזול בגורמי המשפט ואכיפת החוק. התנהלות זו מאפיינת לעתים קרובות אנשים צעירים, דוגמת הנאשם, הגם שהם אחראים באופן מלא למעשיהם. בפועל הנזק שנגרם הוא עצם ההפרות החוזרות ונשנות, והצורך להשיב את הנאשם למעצר ממש. פוטנציאל הנזק קטן, נוכח אופיין המינורי של הפרות והיעדרן של עבירות נלוות.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - לטעמי הפריז ב"כ המאשימה בעתירתו העונשית ביחס לתיק הראשון. עבירות איומים מתרחשות בנסיבות שונות, כאשר לעתים לאיום נלווה שימוש בנשק קר או חם, או עבירת אלימות ממש, או שימוש לרעה בפערי כוחות. בהתאם לכך מדורגת הפסיקה. המתחם לו טען ב"כ המאשימה מתאים למקרה דוגמת רע"פ 4662/20 **יאסין נ' מ"י** (מיום 14.7.2020) בו נדון עניינו של נאשם שאיים ברובה M16 על בעל חוב בנוכחים

אחרים ואף איים על שוטרים. שם נקבע מתחם שבין 12 ל-36 לעבירת סחיטה באיומים ולעבירת איומים נקבע מתחם שבין 3 ל-12 חודשים, והנאשם נדון ל-18 חודשי מאסר. ברע"פ 4265/15 דדון נ' מ"י (מיום 22.6.2015) נדון נאשם ל-4 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת המאסר המותנה, לאחר שאיים לרצוח אדם בפאב ותקף אותו. שם אושר מתחם שבין 3 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות, ועד ל-14 חודשי מאסר. ברע"פ 4935/17 סימונדיב נ' מ"י (מיום 24.8.2017) נדון עניינו של נאשם בעל עבר פלילי, שהואשם ב-4 מקרי איומים והפרעה לעובד ציבור, בכך שאיים על סגל בית הסוהר. אושר במקרה זה מתחם שבין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון ל-18 חודשי מאסר, כשצוין שמדובר בענישה מחמירה, נוכח הפניית האיומים כלפי אנשי מרות. זהו מקרה חמור ממקורו, הן בנסיבות המעשה והן בנסיבות העושה. ברע"פ 8253/18 ינאי נ' מ"י (מיום 25.11.2018) נדון נאשם ל-6 חודשי עבודות שירות על בסיס מתחם שבין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים לאחר שאיים על שופט, על בת זוגו ועל בא-כוחה במסגרת דיון בענייני משפחה. גם מקרה זה חמור ממקורו נוכח נסיבותיו.

אשר לתיק השני - ברע"פ 5023/18 בדיר נ' מ"י (מיום 28.6.2018) אושר מתחם ענישה שבין מאסר מותנה לבין מאסר קצר בנסיבות של הפרת הוראה חוקית הפרעה לשוט.

מתחם הענישה - לפיכך, בתיק הראשון יעמוד מתחם הענישה על חודשיים עד 10 חודשי מאסר, ובתיק השני יעמוד המתחם על מאסר מותנה ועד חודשיים מאסר, ביחס לשני מקרי ההפרה, שיש לראות בהם אירוע אחד (לא נטען אחרת).

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - הנאשם צעיר מאוד ובחודש האחרון מלאו לו 21 שנים. הנאשם אדם צעיר ללא עבר פלילי, ובמסגרת הטיעונים לעונש נטען כי המשפחה ישרה את ההדורים בין בניה. בתסקיר שהוגש לאחר הטיעונים לעונש מתברר כי מדובר בצעיר המגיע מרקע נורמטיבי, הוא קיבל אחריות למעשים ושירות המבחן לא מצא שיש בעניינו של הנאשם נזקקות טיפולית הגם שחש שהנאשם טרם סיים להתגבר והוא מאופיין באימפולסיביות מסוימת, כשהעבירות בוצעו על רקע שימוש בסמים. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית. יש לזקוף לזכותו את נטילת האחריות וההודאה בשני תיקים. יש לקחת בחשבון את תקופת מעצרו של הנאשם.

המיקום במתחמים שקבעתי - יש מקום למקם את הנאשם באמצע המתחמים שקבעתי. גזר הדין שאטיל ישקלל את אמירותי ביחס למתחמים ולמיקום הנאשם במתחמים אלו.

גזירת הדין

נוכח כל האמור, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר ויום, בניכוי מלוא תקופת מעצרו בתיקים שלפניי, על-פי חישוב שב"ס שיכריע;
- ב. 6 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות, לרבות איומים, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו;

ג. חודש מאסר, שלא ירוצה אלא אם יבצע הנאשם כל עבירה של הפרת הוראה חוקית, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו;

ד. קנס בסך 2,000 ₪ שישולם עד ליום 1.7.2021 בתשלום אחד. הקנס יקוזז (לאחר הפיצוי) מכל הפקדה שבתיק על-אף כל הודעת עיקול;

ה. פיצוי בסך 500 ₪ לכל אחד מהשוטרים, עדי תביעה 2, 3 ו-5. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.2021. ניתן לקזז את הפיצוי מכל הפקדה שבתיק זה או בתיק המעצר על אף כל הודעת עיקול ככל שקיימת;

ו. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור את העבירות בהן הורשע הנאשם בתוך שנתיים מיום שחרורו.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז אייר תשפ"א, 28 אפריל 2021, במעמד הצדדים.